

Selskabsbeskatningen. Man kan her med tilnærmelsesvis Sikkerhed sige, at en Skat af 5 pCt. paa Udbyttet vil give ca. 3½ Mill. Kr. og en Skat af 10 pCt. ca. 7 Mill. Kr., uden at Erhvervslivet vilde blive uheldigt berørt derved.

Jeg har her tilladt mig at henvise til disse Skatteobjekter, hvor den højtærede Finansminister kunde finde rigelige Midler til at overflødiggøre dem, han agter at indvinde ved den indirekte Beskatning, Skatteobjekter, som ikke alene i social, men ogsaa i fiskal Henseende vilde være langt mere tiltalende, Skatteobjekter, hvis Udbytte i Modsætning til Udbyttet af Forbrugsskatterne vil være sikkert og stigende, ikke usikkert og vigende. Jeg har henvist til andre Skatteobjekter, hvis Provenu vel ikke paa Forhaand med Sikkerhed kan beregnes, men som dog utvivlsomt vilde betyde en stor Merindtægt for Statskassen. Jeg har henvist til en Skat paa Terminsspekulationer og til en Skat paa den ufortjente Værdistigning. Særlig finder jeg det forbavsende, at Regeringen ikke nu under den store Finansreform har optaget denne sidste Skat, saa meget mere som i hvert Fald eet af Regeringens Medlemmer, den højtærede Trafikminister, skal være en varm Tilhænger af en Statsskat paa den ufortjente Værdistigning. Naar dette er Tilfældet, trænge vi til en Forklaring paa den mærkelige Forbigaaelse, som her har fundet Sted. Overhovedet skylder den højtærede Finansminister os en Redegørelse for, af hvilke Grunde han er gaaet til de store og nye udbytteriske Forbrugsskatter i Stedet for at optage de Skatteobjekter, som jeg tillod mig at nævne, da jeg første Gang havde Ordet under denne Finanslovbehandling, og som jeg synes maatte ligge snublende nær for en Finansminister i et demokratisk Ministerium. Vi have jo før saa ofte hørt den højtærede Finansminister tale om, at Socialdemokratiet levede i en paradisisk Uskyldighedstilstand, hvad Skattepolitikken angaar; fra os kunde han ingen gode Raad vente; hvor vilde vi da have, at han skulde tage nye Indtægter fra, vi vare jo kun negative, vi kunde kun kritisere, vi kunde ikke anvise nogen Udvej ud af Uføret. Nu have baade det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og jeg nævnt en Række Skatteobjekter, som forekomme os at maatte være de naturligste, de mest nærliggende for et virkeligt demokratisk Ministerium. Vi have henledet den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa

dem, vist ham, at der dér var Penge at faa, uden at det nationale Erhvervsliv blev kranke, og uden at Udbytningen af den fattige Befolkning blev forøget derved. Den højtærede Finansminister har overfor dette bevaret sin Tavshed. Det forekommer mig dog, at det vilde være korrektere, at han gav os et Svar paa, hvorfor han havde valgt den ene af de to Veje fremfor den anden. Men Sagen er vel den, at den højtærede Finansminister har taget sit Parti, har truffet sit Valg. Han har valgt at gaa Højres Veje i Stedet for Demokratiets.

Jeg skal ikke trætte det høje Tings Opmærksomhed med en Paavisning af de nye Skatters udbytteriske Karakter. Det vilde sikkert være spildt Ulejlighed. Selv om det er rigtigt, hvad den højtærede Minister anfører, at Afholdsbevægelsen har sin væsentlige Tilslutning indenfor Underklassen, ikke mindst paa Landet — noget, der utvivlsomt staar i nøje Aarsagssammenhæng med den socialistiske Bevægelses Fremgang; jeg indkasserer denne Anerkendelse, som i øvrigt ikke er smigrende for den danske Gaardmandsstand, der efter Finansministerens Fremstilling skulde repræsentere det Lag af Befolkningen, der var særlig hengivent til Brændevin —, er det jo dog utvivlsomt, at baade Øl- og Brændvinsskatten alligevel er og i en overskuelig Fremtid vil vedblive at være Separatskatter paa Fattigfolk, at de ere udbytteriske af Væsen ligesom Jernbanetaksternes Forhøjelse og Forlystelsesskatten og Kultolden o. s. v. Og jeg finder intet bedre Udtryk til at karakterisere disse nye Skatter end en Sætning i et Ugeblad, der hedder „Tiden“, for den 20. Oktober d. A., hvor en dansk Mand, som bor i Kanada, har en Artikel, hvori han skriver om en af disse nye Skatter: „Skal der øves Bedrageri mod de demokratiske Anskuelse?“ Det er saa betegnende, synes jeg, at det netop er en Emigrant, der har skrevet disse Ord, en Mand, der sagtens har levet en Aarrække borte fra Danmark og sagens endnu lever i Forestillinger fra for en halv Snes Aar siden, da der endnu var noget, der hed Demokrati indenfor Venstre, en Mand, der ikke kender den Forvandling, Venstre er undergaaet siden den Tid. Det er saa naturligt, at en saadan Mand, der kun paa Afstand følger med, slet ikke forstaar, hvad det er, der foregaar herhjemme nu, slet ikke kan forstaa, hvordan det gaar til, at Venstre, det gamle, demokratiske Venstre, kan gaa i Spidsen for en Politik, der er et Slag i Ansigtet